

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. V. An qui ignorat supradicta mysteria, sit incapax absolutionis, non solum quoad licitum, sed etiam quoad valorem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

CAPVT V.

An qui ignorat supradicta mysteria, sit incapax absolutionis, non solum quoad licitum sed etiam, quoad valorem?

SUMMARIUM.

Discrimen inter capacitatem ad recipiendam absolutionem valide, & licite. num. 26.

Ignorans necessaria necessitate medij invalide absoluitur, etiam si ignoret invincibiliter. num. 27.

Qui culpabiliter ignorat, & id advertit, invalide absoluitur. num. 28.

Peccat Sacerdos ita absolvens. num. 29. & 30.

Opinio docens absolutionem datam ignaro invincibiliter horum mysteriorum est probabilis speculative. num. 31.

Damanatio loquitur de incapacitate quoad licitum, non quoad validum. num. 32.

Multiplex assertionis probatio, num. 33. & seqq.

26. **S**uppono, magnum esse discrimen inter hoc, quod quis sit capax absolutionis quoad valorem, & hoc quod sit capax quoad licitum. Nam quamvis ille, qui cum advertentia de illicito accedit ad confessionem sit etiam incapax quoad valorem, eo quod actualiter pec-

cans invalide absoluitur; tamen potest contingere, quod accedat ad confessionem cum bona Fide, & ignorans invincibiliter, id esse illicitum. & concurrente eadem bona fide in confessario, absolutio sit valida, quamvis ex se sit illicitum facere confessionem comodo. Cum ergo hæc duo diversa sint, & propositio damnata asserat, eiusmodi ignorantium mysteriorum esse capacem absolutionis, restat inquirere, an damnatio loquatur de incapaci quoad valorem; ita ut talis absolutio sit invalida; an loquatur solum de incapaci quoad licitum, ita ut taliter sit illicitum dare, & accipere absolutionem cum ignorantia eorum mysteriorum, ut si poenitens, & confessarius afficiantur inadvertentia invincibili, adhuc absolutio sit valida?

27. Dico primo. Qui ignorat etiam invincibiliter ea mysteria Fidei, quæ sunt necessaria necessitate medij ad iustificationem, si absoluitur à peccatis, invalide absoluitur. Probat. Ille invalide absoluitur, qui non ponit media præcise necessaria ad iustificationem; sed ille homo non ponit omnia media præcise necessaria ad iustificationem; supponimus enim eam notitiam, qua ille caret, esse medium præcise necessarium: ergo invalide absoluitur.

28. Dico secundo. Qui culpabiliter ignorat mysteria Trinitatis, & Incarnationis, si advertat gravem culpam suæ ignorantia, vel habet inadvertentiam eius graviter culpabilem, invalide absoluitur; atque adeo incapax est absolutionis etiam quoad valorem. Probat. ex supradictis. Nam qui mortaliter peccat in confessione actualiter, invalide absoluitur; sed ignarus ille mortaliter peccat in confessione actualiter, ut patet ex ipsa hypothesi: ergo ille in tali hypothesi invalide absoluitur.

Ccccc 3

Dico

29. Dico tertio. Sacerdos qui absolvit eum, qui ignorat culpabiliter, aut inculpabiliter mysteria Trinitatis, & Incarnationis, peccat læthaliter. Quæ conclusio non solum debet certa esse, quia Sacerdos tenetur instruere pœnitentem circa mysteria, quorum notitia est adeo necessaria, & obligatoria, sed etiam ex alio capite, nempe quia ex damnatione primæ propositionis tenetur confessarius eligere in praxi opinionem tutiorem circa valorem Sacramenti; sed opinio, quæ dicit, absolutionem datam eiusmodi homini ignaro eorum mysteriorum, esse invalidam, est opinio tutior: ergo tenetur confessarius hanc opinionem eligere; consequenter peccat mortaliter, si oppositam in praxi eligat.

30. Sola minor eget probatione, quæ sic ostenditur. Etiam notitiam eorum mysteriorum esse necessariam necessitate mediæ ad iustificationem docent plurimi, & ex illa infertur eum, qui re ipsa caret eâ notitia, sive vincibiliter, sive invincibiliter, non posse iustificari. Ex quo fit, quod ei, qui intendit iustificari, tutior sit hæc opinio, quam ea, quæ dicit, eam notitiam non esse necessariam necessitate mediæ: nam si hæc secunda opinio non sit vera coram Deo, etsi Sacerdos proferat absolutionem in pœnitentem, re ipsa iste non iustificabitur; atque adeo absolutio erit invalida. Ergo opinio, quæ dicit absolutionem datam eiusmodi ignaro esse invalidam, est opinio tutior.

31. Ex quo colliges, opinionem, quæ asserit, absolutionem datam homini invincibiliter ignaro eorum mysteriorum esse validam, probabilem esse speculative, quia probabiliter censet, eum hominem valide absolutum esse; illam tamen

non esse præctice probabilem; quia cum sit minus tuta, & veretur, circa valorem Sacramenti, non licet vii eâ in praxi

32. Dico quarto (& hæc est præcipua huius capituli conclusio) Damnatio Pontificia comprehendit propositionem asserentem, eum hominem ignarum mysteriorum esse capacem absolutionis quoad licitum, non verò si solum dicat, esse capacem quoad valorem. Probatur primo. Nam hæc damnatio non distinguit sicut nec ipsa propositio damnata inter capacem absolutionis quoad licitum, & capacem quoad valorem; sed id affirmat abstrahendo ab ijs terminis: deinde tam damnatio, quam propositio damnata sufficienter intelligitur de capaci absolutionis quoad licitum, ita ut sensus damnationis sit, eum esse incapacem absolutionis quatenus illicitum est absolvere, & accipere absolutionem cum præfata ignorantia.

33. Probatur secundo. Nam ex dictis constat, quod in aliquibus casibus relatis absolutio est probabiliter valida, in omni autem casu est certo illicita, nisi excuset inadvertentia invincibilis. Et ita si quis habet ignorantiam invincibilem eorum duorum mysteriorum, illicite absolvitur, quia opinio docens, notitiam eorum mysteriorum non esse necessariam necessitate mediæ, est minus tuta, & ideo illicitum, est vii eâ in praxi. Si vero pœnitens non advertat id peccatum suæ ignorantia, nec confessarius advertat, sed uterque habeat in advertentiam invincibilem, illa absolutio est probabiliter valida speculativa probabilitate. Quod si Sacerdos advertenter, & malitiose eum absolvat, peccat mortaliter, quia illicitum est absolvere in eo casu, eò quod non sequitur opinionem tutiorem de necessitate mediæ

medij ad iustificationem. Cum Ergo in aliquibus casibus absolutio sic data ignaro eorum duorum mysteriorum sit probabiliter valida modo dicto, & in omni casu sit semper illicita, constat, intelligendam esse damnationem de incapacitate absolutionis, quoad licitum, non quoad valorem.

34. Probatur tertio. Nam in cap. *In obscuris* de Regul. iur. dicitur: *In obscuris, quod minimum est, sequimur.* Cum ergo dubitatur, an hæc damnatio comprehendat incapacitatem absolutionis quoad licitum, & quoad valorem, an dumtaxat quoad licitum, debemus sequi, quod minimum est, nempe loqui solum de eà incapacitate quoad licitum. Maxime cum certum sit, hanc secundam incapacitatem contineri in damnatione, quæ principaliter respicit doctrinam quoad mores, vt doceantur Fideles, quid licitum sit, & quid illicitum.

CAPVT VI.

Quam merito iure damnata sit hæc propositio?

SUMMARIVM.

Extat præceptum de credendis explicitè his mysterijs. num. 35.

De alijs etiam, quæ sunt necessaria necessitate medij, etiam constat. num. 36.

Probatio incapacitatis ad absolutionem illius, qui hæc ignorat. num. 37.

35. **F**uisse iustissime damnatam hanc propositionem, inde constat, quod extet præceptum Divinum de credendis explicitè præcipuis mysteris, & spetialiter his duobus Trinitatis, & Incarnationis. Quod quidem præceptum constat ex Sacra Scriptura Marc. cap. vlt. *Prædicate Evangelium omni creatura, & qui vero non crediderit, condemnabitur.* Sed numquid Evangelium continet solum ea mysteria Fidei, quæ credebat Synagoga Iudæeorum? Quod si Evangelium non continet ea sola mysteria, sed etiam alia; quæ sunt præcipua in Evangelio, nisi Mysteria Trinitatis, & Incarnationis? Ergo dum Christus D. præcipit promulgari Evangelium, vtique præcipit promulgari Mysteria Trinitatis, & Incarnationis. & Ioann. 10. *Ego sum ostium, si quis per me introierit, salvabitur.* Ex quibus verbis constat obligatio intrandi per hoc ostium. Sed quomodo intrandum est! S. Gregor. lib. 7. Re. S. Greg. gistri Epist. 47. *Ille intrat per ostium qui intrat per Christum vera sentiendo, & predicando de illo.* Ergo Christus D. imposuit obligationem Fidelibus